

Ško áček

Čtvrtletník

Základní školy

Školní 1480, Chomutov

Červen 2012

Vlastní tvorba

Stránky zábavy

Zelená pro naši školu

Novinky ze školy

Křížový výslech

OVOV
RIR

ISOVER raab karcher

RWE The energy to lead

Milí čtenáři,

nové číslo školního časopisu si můžete přečíst také na stránkách www.zakladni-skola.cz.

Mgr. Jana Hrbková
Vašek Mock, 8.A
Jiří Pelc, 8.A

3. května

se na dopravním hřišti v Kadani konalo **okresní kolo Dopravní soutěže mladých cyklistů.**

Kategorie mladších žáků: **9. místo**

Vojtěch Kůrka, Vojtěch Ulman, Barbora Kölblová, Anna Dvořáková – 5.A

Kategorie starších žáků: **4. místo**

Matěj Zdráhal, Pham Minh Duc – 7.A, Karla Sieberová, Eliška Vydarená – 8.B

Soutěž jednotlivců: **4. místo - Matěj Zdráhal, 7.A**

11. května

se na hřišti ZŠ Březenecká konalo **okresní kolo víceboje Odznaku zdatnosti olympijských vítězů.** Zúčastnila se ho družstva i jednotlivci z 9 škol z Chomutova a Klášterce nad Ohří. Závodníci soutěžili v šesti disciplínách: leh –sed, švihadlo, hod míčkem, trojskok, medicinbal, běh na 60 metrů, běh na 1000 metrů, nebo driblink.

3. místo – družstvo ZŠ Školní

Naši závodníci:

Diana Slavíčková, Natálie Novotná, Jan Rola, Petr Konopásek – 6.A, Eliška Hodková – 6.C, Lucie Vorlová, Jakub Seifert, Ondřej Chloupek – 7.A

Soutěž jednotlivců:

1. místo – Jana Školníková, 8.B

1. místo - Radek Votík, 8.A

26. května

se v SKKS v Chomutově konalo **okresní kolo soutěže** ve zpěvu lidových písní **Chomutovský skřivánek.**

3. místo – Veronika Purkarová, 7.B

Žáci ze ZŠ Školní Chomutov získali 2. místo za půlroční práci

Mínulý rok přišla paní učitelka Nováková s nápadem zapojit se do projektu „Poznej svůj kraj“. Rozhodli jsme se, že půjdeme do toho a nečekali jsme, že to bude tak namáhavé. Někdy jsme zůstali několik hodin po škole, kdy jsme plnili zábavné, ale i poučné úkoly pro soutěž Krajánek. Posledním úkolem bylo natočit film o Chomutovu. Asi po půl roce nastal ten očekávaný den... ano, 17. dubna jsme se vydali do městského divadla v Mostě, kde proběhl slavnostní ceremoniál „Krajánka“.

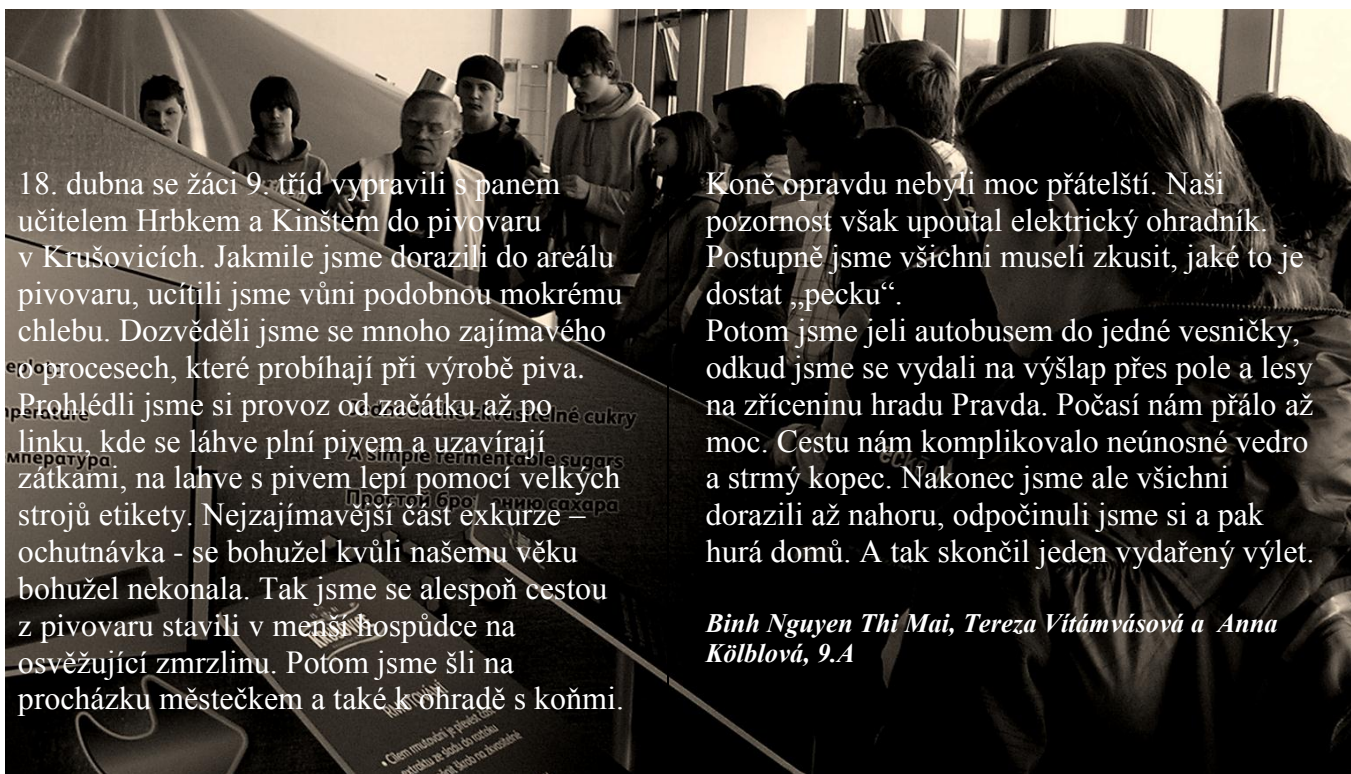
Vůbec jsme nevěděli, jaký bude program, takže pro nás bylo překvapení, když jsme na podiu viděli hudební nástroje a domysleli jsme si, že zde někdo vystoupí. Celým programem nás provázel „Docent Hranol“, který nám představil filmy dalších škol. Po zhlédnutí několika filmů nám „Docent Hranol“ prozradil, kdo zde zazpívá. Když jsme slyšeli několik indicií – ústečák, blondák, ... bylo nám jasné, že na slavnostním ceremoniálu vystoupí zpěvák David DEYL. Ten nám zazpíval několik svých nových písní, ale i ty starší, které jsme si prozpěvovali

s Davidem. Po vystoupení Davida jsme zhlédli další dva filmy, jeden z nich byl náš. Líbil se nám, ale nečekali jsme, že máme šanci na vítězství. Po pauze, při které pro nás bylo připraveno občerstvení, jsme se opět přesunuli do velkého sálu divadla. Čekal nás další program, zazpívala finalistka Superstar, rockerka Báry ZEMANOVÉ se svou kapelou. To byl nářez! Její vystoupení jsme si také náramně užili.

Po té nás čekalo to slavnostní vyhlášení. Naši školu reprezentovali žáci z prvního i druhého stupně. První stupeň se bohužel ocenění nedočkal, zato druhý stupeň získal za namáhavou práci nečekané, ale krásné 2. místo. Vyhráli jsme velký dort, pamětní listiny a několik krásných menších dárků. Když jsme se fotili s dortem, tak jsme poprosili i Báru Zemanovou, aby se s námi také vyfotila a rozdala podpisové karty. Byli jsme neskutečně šťastní a s druhým místem jsme nadšeně odjeli zpět do Chomutova. Tento den jsme si náramně užili a včetně dárků jsme si odvezli i několik zážitků. Komu se poštěstí být na koncertě Báry Zemanové a Davida Deyla místo.

Václav MOCK, 8.A

Exkurze do Krušovic a na zříceninu hradu Pravda

18. dubna se žáci 9. tříd vypravili s panem učitelem Hrbkem a Kinštem do pivovaru v Krušovicích. Jakmile jsme dorazili do areálu pivovaru, ucítili jsme vůni podobnou mokrému chlebu. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého o procesech, které probíhají při výrobě piva. Prohlédli jsme si provoz od začátku až po linku, kde se láhve plní pivem a uzavírají zátkami, na lahve s pivem lepší pomocí velkých strojů etikety. Nejzajímavější část exkurze – ochutnávka - se bohužel kvůli našemu věku bohužel nekonala. Tak jsme se alespoň cestou z pivovaru stavili v menší hospůdce na osvěžující zmrzlinu. Potom jsme šli na procházku městečkem a také k ohradě s koňmi.

Koně opravdu nebyli moc přátelští. Naši pozornost však upoutal elektrický ohradník. Postupně jsme všichni museli zkusit, jaké to je dostat „pečku“. Potom jsme jeli autobusem do jedné vesničky, odkud jsme se vydali na výšlap přes pole a lesy na zříceninu hradu Pravda. Počasí nám přálo až moc. Cestu nám komplikovalo neúnosné vedro a strmý kopec. Nakonec jsme ale všichni dorazili až nahoru, odpočinuli jsme si a pak hurá domů. A tak skončil jeden vydařený výlet.

Binh Nguyen Thi Mai, Tereza Vítámvášová a Anna Kölblová, 9.A

Škola v přírodě v Žihli

Celkem 32 žáků ze 6.A, 6.B a 6.C strávilo několik dní od 2. 5. do 11.5. ve škole v přírodě. Své zážitky zaznamenávali společně každý den formou deníku.

Středa 2. května PEKLO

Po příjezdu do sklárny jsme dostali vychovatele, kterého jsme znali už z minulého školního roku. Potom jsme se šli ubytovat a vybalit si své věci. K obědu bylo kuře na paprice s těstovinami. Po obědě byl oblíbený odpolední klid. Ještě jsme si vybalovali a zabydlovali se. Odpoledne jsme šli k rybníku. Tam jsme šlápli do bahna a měli jsme ho na botách a Verča i na ponožkách. Dělali jsme si legraci, že jsou to bahenní lázně. Od rybníka jsme šli na kameny jménem Peklo. Tam jsme strávili skoro hodinu každý úplně jinak. Někdo lezl po kamenech, nebo jsme si povídali, někdo stavěl příbytky z kamenů. K večeři byla rýže. Večer jsme všichni spali jako miminka.

Čtvrtek 3. května VÝLET NA VIKLAN

Dopoledne jsme šli na velký kámen, který se nazývá viklan. Museli jsme přejít přes vodu a překonali jsme ji pomocí malých klád. Cesta byla dlouhá a zpátky z viklanu nás už bolely nohy. Byli jsme rádi, že jsme došli, protože zpáteční cesta byla hodně do kopce a závěr byl úplně strmý. Hodně lidí se tam válelo, protože to klouzalo a padali.

Pátek 4. května TENTO DEN BYL ZVLÁŠTNÍ

Po snídani nám paní učitelka oznámila, že půjdeme na Laser-game. Bylo to tam úžasné. Moc jsme se pobavili.

Po odpoledním klidu si pro nás Tomáš připravil program. Šli jsme k jezeru. Když jsme si tam odpočinuli, šli jsme zpátky, ale půlka dětí se loudala. Tomáše napadlo, že se jim schováme, tak jsme šli lese, až jsme našli příkop, ve kterém jsme se jim schovali. Mysleli jsme si, že nás najdou a zasmějí se, ale ono nic. Šli dál a dál, až se ztratili. My jsme je všude hledali, ale oni nikde. Řvali jsme jak blázni, ale oni zase nic. Až jsme je zahlédli a volali jsme na ně, ať zastaví, ale oni šli pořád dál. My už jsme neměli sílu, ale řekli jsme si, že je musíme dohonit. Když se nám konečně podařilo je doběhnout, tak jsme jim řekli, že budou mít průšvih, že na nás nepočkali. Pak jsme si všichni začali nadávat a byli i tací, kteří se porvali. Nakonec se všichni usmířili a v pohodě jsme šli na večeři. Po večeři jsme měli diskotéku a ta byla báječná.

Sobota 5. května MRAVENČÍ STEZKA A JAPONSKÉ ZAHRADY

Mraveniště bylo na každém kroku. Kluci byli neposlušní a bourali jim jejich obydlí. Nikdo nevěděl, jak se zahradami začít. Nakonec jsme to všichni pochopili a postavili je. Potom Tomáš vše ohodnotil a zdokumentoval.

Neděle 6. Května SLEJVÁK V LANOVÉM CENTRU

Odpoledne jsme zpívali karaoke a šest lidí šlo do lanového centra. Instruktor nám všechno vysvětlil. Pak jsme si to nejprve vyzkoušeli u země, abych věděli, že nás ten provaz udrží. Když jsme vylezli nahoru, tak jsme museli přelézt přes síť, přes provaz a nakonec přes kládu. Nakonec jsme se dolů svezli lanovkou. Celou dobu přšelo, a tak jsme byli zmoklí jako slepice a museli jsme se hned umýt. Večer jsme se dívali na film.

Pondělí 7. Května LASER-GAME A POHÁRY

Dnes jsme byli místo školy v Laser-game. Byla to velká legrace. Potom jsme šli na procházku, ale začalo zase strašně pršet. Šli jsme tedy do cukrárny na poháry. Byly moc dobré. Když jsme vyšli ve, svítlo už našťestí sluníčko.

Úterý 8. Května VYCHÁZKA DO ŽIHLE

Šli jsme do Žihle. Počasí bylo jako vyšité. V 6hli jsme se rozdělili do skupinek a každá skupina dostala úkoly. Měli jsme zjistit rok založení kostela, obecního úřadu a hasičské zbrojnice a získat razítko na vlakovém nádraží.

Naše skupina se nejprve vydala k obecnímu úřadu. Rok založení tam nebyl, ba ani nic z historie. Pak jsme šli k hasičské zbrojnici, ani tam však nebyla žádná tabule a uvnitř také nikdo nebyl, takže nebylo koho se zeptat. Ptali jsme se lidí okolo, ale vypadalo to beznadějně, až potom nám poradili v hospodě, abychom se šli zeptat starosty. Všechno nám řekl i to, že za ním všechny ostatní skupiny. Na večeři jsme dorazili pozdě. Potom byla diskotéka.

Středa 9. Května BABKA A STEZKA ODVAHY

Po odpoledním klidu jsme se dozvěděli, že půjdeme na dlouhou túru. Začali jsme se bouřit. Nakonec jsme stejně skončili s batohy na zádech. S bolavýma nohama jsme došli k cíli. Byl to obří šutr zvaný Babka. Večer jsme s Tomášem opékali špekáčky. Každý, kdo jedl špekáček, si ho velmi vychvaloval. Po vylévání všeho možného oheň konečně zhasl, díky, kluci ☺. Když zhasl oheň, uvědomili jsme si, že je tma jako v pytli. Byl čas na stezku odvahy...

Od ohniště k 1. stanovišti to bylo jen pár metrů. Zde jsme dostali červené světýlko, které nám Tomáš připevnil na čelo. A byly z nás světlušky. Až na řeči o vlčích, liškách a divočácích to bylo zatím v pohodě. Pak jsme se vydali k Lidčině skále. Přelézali jsme pařezy, kameny, hromady větví až jsme přišli k lesíku. Ale kde je cesta? Na Lidčinu skálu jsme nakonec nedošli. Zato nás v botách nepříjemně tlačilo Jehličí. Cestu zpět jsme našťestí našli.

Čtvrtek 10. května

Po vyučování jsme na hřišti hráli fotbal. Po obědě jsme v ohništi rozdělávali oheň. Po večeři jsme šli znovu na hřiště a taky jsme se naposledy pomazlili s králíky. Potom jsme si v klubovně prohlíželi fotky, které jsme nafotili za celých jedenáct dní.

Okresní kolo OVOV aneb příjemný den s olympioniky

Naše škola – ZŠ Školní se aktivně od loňského roku zapojila do projektu Roberta Změlíka a Romana Šebrleho „Odznam všestrannosti olympijských vítězů“ (OVOV). Právě ZŠ Chomutov, Školní zorganizovala okresní kolo víceboje OVOV.

Soutěž se konala dne 11. 5. 2012 na ZŠ Chomutov, Březenecká za laskavého svolení a podpory ředitelky obou škol - Mgr. Vlasty Markové a Mgr. Jitky Červené. Žáci osmých a devátých ročníků se stali pomocníky a byli k ruce všem soutěžícím – vodili je na stanoviště, zapisovali jim výsledky apod.

Soutěžilo se v těchto disciplínách: leh-sedy, hod míčkem, hod medicinbalem, přeskok přes švihadlo, běh na 60 metrů, hod míčkem, trojskok a dribling nebo běh na 1.000m. Soutěžilo se v kategorii jednotlivci 2.-9.ročníky a družstva 6.-7.ročníků.

Byli jsme nadšeni, že pozvání přijala taková jména, jako jsou diskař Imrich Bugár, který Chomutov navštívil už po několikáté, skokan na lyžích Dalibor Motejlek, který také Chomutov zná z nedávné besedy na ZŠ Březenecká, chomutovský zápasník Bohumil Kubát a manželé Jitka a Viktor Legátovi – kanoisté na divoké vodě. Všichni na nás dohlíželi po celé soutěžní zápolení a radili nám v technice a zároveň podporovali. Po celý den jsem soutěžní zápolení pozoroval a musím říct, že žákům úsměv na tváři vykouzlili olympionici, kteří jim radili a mohli si s nimi

popovídat. Nejen žáci soutěžili, ale i samotní olympionici, paní ředitelky a naše Agy (pořadatelka besed OVOV na školách) byli do zápolení aktivně zapojeni. Organizátorka akce Martina Nováková dala dámám „placky“, pánům létající talíř a speciálně panu Bugárovi disk od auta. Žáci museli dávat pozor, aby je sportovci netrefili, protože olympionici dosahovali neuvěřitelných výkonů. Za odměnu dostali dárky od sponzorů akce. Jako pěvecký host vystoupila studentka Ježkovy konzervatoře v oboru muzikál Bára Nováková, která nám zaspívala několik známých písniček. Ohromným překvapením byla návštěva dvou osobností ze světa boxu, kterou na stejný den připravil zástupce ZŠ Březenecká Mgr. Jiří Sajner. Několikanásobného vítěze těžké váhy Ladislava Husárika a Mistra světa v lehké váze Lukáše Konečného, který nám přivezl své zlaté pásy.

Asi po 14. hodině se konalo vyhlášení výsledků. Prvenství dosáhla ZŠ Chomutov, Akademika Heyrovského, druhé místo ZŠ Zahradní. Naše ZŠ Školní se umístila na krásném 3. místě. Našimi nej sportovci byli Radek Votík a Jana Školníková – oba vyhráli kategorii osmých ročníků. Každé družstvo dostalo několik dárků, diplomů i mini pohárků jako vzpomínku na okresní kolo. Akce byla velice povedená a doufám, že se podobné akce budou konat častěji.

Václav Mock 8.A

Exkurze do Dolů Nástup v Tušimicích

18. května vyjeli žáci 8.B a C a několik žáků z 9. tříd na exkurzi do uhelných dolů. Cestou jsme se ještě zastavili na hrázi vodní nádrže Nechranice.

V DNT jsme nejprve zhlédli krátký film o povrchové těžbě hnědého uhlí a o rekultivaci krajiny po těžbě. Také jsme si prohlédli sbírku minerálů Krušnohoří.

Poté jsme se oblékli do ochranných oděvů a nastoupili do terénních vozů. Cesta byla kostrbatá, plná výmolů. Když jsme zastavili, mysleli jsme si, že už jsme v cíli. Ale nebyli. Pan průvodce nám chtěl ukázat zajímavost – rybníček, v němž žijí nutrie. Paní učitelka Nováková vydala rozkaz vyndat svačiny. Nutrie si vzali jídlo z ruky a nechaly se i pohladit.

Druhá zastávka byla na vyhlídce, odkud byl výhled na celý lom.

Potom už jsme jeli přímo do dolů, kde se jako každý den těžilo. Největší rypadlo jsme bohužel neviděli v provozu, protože na něm právě probíhala preventivní údržba, ale viděli jsme mnoho dalších strojů.

Vzali jsme si s sebou pár kousků uhlí a jeli jsme zpět ke správní budově. Sundali jsme naše „skafandry“, a jeli zpátky ke škole. Exkurze byla zajímavá a dozvěděli jsme se mnoho nového.

Karla Sieberová, 8.B

Náš den na lanáčkově

Byl krásný jarní den a my se školou jsme šli do zooparku na lanové centrum. Svítalo slunce, bylo krásně a byli jsme všichni zpocení. Šli jsme se kouknout na zvířátka. Viděla jsem vlka, hříbátko, sovu a ptáky. Také jsem viděla medvěda. Na začátku jsme se měli jít podívat na netopýry, ale já jsem tam do té tmy raději nešla. Užili jsme si dost legrace a srandy. Na lanovém centru byli nejlehčí ti netopýři, jak tam viseli. Síť byly srandovní a já do nich furt padala. Potom jsme šli na dětské hřiště a já jsem se tam s Verčou houpala v síti. Ušli jsme celkem čtyři kilometry a byla to dost velká sranda. Byli jsme tam 3. A a také 3. B.

Natálka Šírová 3. A

Výlet na Karlštejn a do sklárny

13. června se třídy 7.A a 8.A vydali na velmi pěkný výlet. Měli jsme namířeno do „Skleněného království“ v Nenačovicích a na hrad Karlštejn.

Ve sklárně bylo obrovské teplo. Netušili jsme, že tak pozoruhodné sledovat výrobu skleněných předmětů. Skláři zrovna vyráběli skleněné kočky a tak jsme potichočku kochali tím, jak jim jde práce od ruky. Podívali jsme se také do krámků se skleněnými věcičkami. Jako pmátku jsme všichni dostali krásný barevný skleněný bonbóněk.

Další zastávka byla u medvědária v Berouně, kde jsme viděli slavnou trojici medvídků ze známého Večerníčku Vojtu, Kubu s Matějem. Malá návštěva celebrit z Večerníčků se nám také velmi líbila.

Hlavním cílem naší cesty byl Karlštejn.

Zaparkovali jsme dole asi dva kilometry od

Karlštejna a zbytek cesty už musely zvládnout naše nohy. Dobře skrytý hrad nebylo ani trochu vidět, proto jsme se těšili na tu krásu, která se před námi zjeví. Byl to překrásný pohled, jako kdyby byl před námi snímek z pohlednice.

Cestou nahoru jsme „prošmejdili“ několik krámků. S výborným koláčem z malé pekárny v ruce jsme vešli na nádvoří. Bohužel začalo pršet. Naštěstí brzy začala prohlídka. Byli jsme překvapeni, jak to uvnitř bylo hezké. Na závěr nám průvodkyně ukázala repliky české i císařské korunovační koruny.

Celý výlet jsme si užili a máme z něj krásné zážitky.

Markéta Urbanová, Vašek Mock, Sabina Matoušková, 8.A

Rozhovory s olympioniky

Při okresním kole OVOV měli účastníci možnost setkat se s významnými osobnostmi českého sportu, olympioniky Imrichem Bugárem, Bohumilem Kubátem a Daliborem Motejlkem.

Vašek Mock toho setkání využil ke krátkému rozhovoru pro náš časopis.

1. Jak jste se ke sportu dostal?
2. Proč jste se zapojil do projektu OVOV?
3. Jak se Vám u nás v Chomutově dnes líbí?

Imrich Bugár

Pan Imrich Bugár se narodil na Slovensku. Svou kariéru začínal hodem míčkem, avšak proslavil se hodem diskem. Jeho osobní rekord je 71,26 m. Nejvíce si cenní 1. místa na MS v Helsinkách roku 1983. Na OH byl dvakrát jako závodník a třikrát jako divák. *Pan Bugár se zapojil do projektu OVOV, protože si myslí, že je to zajímavý projekt a je rád, že to děti baví.*

1. Když jsem ještě chodil do školy, házel jsem míčkem a dosahoval jsem skvělých výkonů. Pak jsem vyzkoušel hod diskem, jel jsem na závody, kde hned napoprvé jsem vyhrál.
2. Fandím dětem, které mají talent a mohou naši republiku reprezentovat i na olympijských hrách. OVOV je skvělý projekt!
3. V Chomutově jsem po několikáté a pokaždé se mi tu líbilo, jinak tomu není ani dnes, je nádherné slunečné počasí. Děti bojují, aby dosáhly těch nejlepších výsledků.

Bohumil Kubát

Bohumil Kubát je bývalý zápasník. Roku 1960 reprezentoval skvěle ČR v řecko-římských zápasech na OH – 3. místo. ČR reprezentoval úspěšně několikrát i na mistrovství Světa i Evropy.

1. Dostal jsem se k zápasům vlastně ve škole, když jsem vyšel z devítky. Po skončení závodní kariéry jsem se stal trenérem a dělám to vlastně dodnes.
2. Tak jsem olympionik a měli bychom podporovat takové šikovné děti.
3. Tak já jsem „Chomutovák“, mám to tu rád a dnes se mi líbí, jak se dětem daří.

Dalibor Motejlek

Když se řekne jméno Dalibor Motejlek, vybaví se nám skoky na lyžích. Ano, Dalibor Motejlek je několikanásobný mistr republiky i držitel světového rekordu – 140m z roku 1964. Byl 4 roky trenér olympijského týmu USA. Je spoluzakladatel skokanského sportu v Koreji.

1. Vyrůstal jsem v Krkonoších, kde je předpoklad, že budeme lyžovat, když jsme na horách. Vyzkoušel jsem si všechno možné, i sjezd, ale nejvíc mi šly skoky na lyžích, ve kterých jsem dosáhl skvělých výsledků.
2. Pracuji asi 15 let s mládeží, mrzí mě, že většina vymění sport za počítač, a proto jsem rád, že je „Ověčko“ baví. Možná i díky „Ověčku“ se někteří z nich stanou olympijskými vítězi.
3. Byl jsem zde nedávno na besedě, tak jsem přijal i pozvánku na okresní kolo. Zde v Krušnohoří mám i část rodiny. A nakonec, proč bych rád nejedil do města, kde se hokejisté dostali do extraligy ☺.

Člověk, kterého si vážím

„Člověk, kterého si vážím“, tím je můj dědeček, Mikuláš Urban.

Děda neměl život vůbec lehký. Narodil se před 85 roky v malé vesničce Broumy, nedaleko Prahy. Když mu bylo deset let, zemřela mu maminka a měsíc po ní i tatínek.

Kromě něho zůstal ještě o rok mladší bratr Všemil a tříletá sestřička Vlasta. Malou sestřičku adoptovali bezdětní manželé, ale o mého dědečka a jeho bratra neměl nikdo zájem. Protože jejich tatínek byl za první světové války v legiích, postarala se o oba sirotky Legionářská obec, a tak se dostali daleko od domova do Rokytnice do rodiny manželů Hermanových. Ti se starali kromě dvou vlastních synů o pět sirotek. V Rokytnici vychodil dědeček školu. Dobře se učil, pěkně kreslil a psal básničky. Po škole chtěl jít studovat a potom se dát na hereckou dráhu, ale na studium nebyly peníze. Ředitel školy s komisí rozhodovali, čím který sirotek bude. Tak se dědeček vyučil krejčím a jeho bratr kominíkem.

Za války byl jako ročník 1921 totálně nasazený na práce do Německa a tam se seznámil s babičkou, která pochází z Olomouce. Ta vyrůstala úplně jinak, v dobře situované rodině státního úředníka, obklopená láskou celé rodiny. Když končila v roce 1954 válka a všude byl veliký zmatek, utekl dědeček do Olomouce za svou láskou. Přes počáteční nevoli babiččiny rodiny se 5.5. 1945 vzali.

Dědeček na svůj osud nezanevřel. Celý dosavadní život byl pracovitý, přátelský,

veselý, velice společenský člověk, vždy upřímný, obětavý, ochotný pomoci každému, kdo to potřeboval. I když mu nebylo dopřáno studovat, tak se pílí vypracoval na vedoucího pracovníka, řadou zlepšovacích návrhů a vynálezů se snažil ulehčit práci svým podřízeným. Za svou celoživotní obětavou práci byl vyznamenán i na Pražském hradě. S babičkou vychovali dvě děti a mají čtyři vnoučata.

Ochotnické divadlo, malování obrázků a psaní básniček se stalo jeho celoživotním koníčkem. Byt mají plný obrázků i já jich mám několik ve svém pokoji, a když děda píše dopis nebo pohlednici, tak jedině ve verších. Je nejstarším a zároveň nejoblíbenějším členem naší rodiny. I když babička je moc hodná a starostlivá, děda je prostě děda. Milují ho i pravnoučata, protože ani ve svých 85 letech nezkazí žádnou legraci. Hraje s nimi různé hry, vymýšlí legrační básničky a písničky. Život bere s humorem, nestěžuje si na žádné nemoci ani bolesti, jak je u jeho vrstevníků zvykem. Když byl u lékaře na prohlídce, ten se ho ptal, jaké prášky užívá. Řekl, že nejraději Persil nebo Ariel, protože prádlo pěkně vyperou a provoní. Je, jak se říká, veselá kopa. Děda byl v mládí štíhlý, s černými vlnitými vlasy. S přibývajícím věkem přibývala kila i šediny, a tak v současné době má vlasy úplně bílé.

5. května jsme slavili výročí jejich svatby. Při té příležitosti nám přednesl i básničku, kterou připomněl události před 61 lety:

5. květen 1945 památný den v našem životě,
tenkrát ve vzduchu voněl šeřík a střelný prach,
i v této těžké chvíli jsme o svém štěstí snili
a o životy měli strach.
Padaly bomby, hřměla děla, zem se peklu otevřela,
proto až o půl osmé večer jsem u oltáře klečel
a staříček pan farář Navrátil nám naše ano posvětil.
Ruské tanky se již blížily k městu,
přesto jsme se vzali a společně se dali na dalekou cestu.

Tak to je můj děda, děda Urban, „člověk, kterého si vážím“.

Jakub Urban 9.A

Fotky z akcí aneb sportem ku zdraví ☺

Čarodějnický koncert Mariana Vojtky

Jak všichni víme, na den 30. dubna připadá pálení čarodějnic. Skoro všichni si užívali na vesnických či městských oslavách 30. dubna. Jen já a skoro celý fanklub zpěváka Mariana Vojtky tento den oslavovali koncertem Mariana v čarodějnickém duchu. Moc jsem se těšil,

jelikož jsem věděl, že se na mě těší mí kamarádi, se kterými jsem si psal jen na sociální síti a nikdy jsem je neviděl.

S kamarády jsme odpočítávali dny a najednou přišlo to slavné pondělí třicátého. Nastalo naše setkání. Před koncertem jsme

zašli s kamarádkami do „Mekáče“, kde jsme si parádně pokecali. Za chvíli mi volal kamarád Ondra, že na mě už čeká v divadle Hybernia, kde se koncert konal. Nebylo moc času, takže jsme prohodili pár větiček a usedli na pohodlné sedačky divadla. Oba do první řady, jen Ondra dolů do sálu a já na balkon. Koncert začal tím, že si Marian zapomněl mikrofon, dále hledal texty, které si zapomněl v šatně atd. Jako hosté vystoupili jeho kolegové Tomáš Savka a Monika Absolonová. Po dlouhém potlesku ve stoje a po očekávaném předávku – píseň To je ta chvíle. Jsme se „vyklidili“ ze sálu v čele s Marianem a Monikou, před divadlo, kde se promítla fotka Mariana, která díky moderní technice byla symbolicky upálena. Mezitím Monika s Marianem ochotně rozdávali podpisy

a své úsměvy do foťáků... zážitky fanoušků se měnily ve vzpomínky v podobě fotek. Když byl Marián „upálen“, přesunuli jsme se opět do foyer divadla, kde se konal raut, celou dobu jsem se bavil s Ondrou, zazpívali jsme si, protože je to výborný zpěvák a potom jsem si i

s kamarádkami chvilku zatančil. Chvilku jsem si popovídal s kamarádkou Luckou, ale pak už byl čas opustit mé milované divadlo a mé skvělé kamarády. Vůbec se mi nechtělo. Přespali jsme v hostelu na Florenci. Když nás

vzbudil hluk vlaků, tak jsme se vydali směr Vyšehrad – hřbitov. Bylo zajímavé být kousíček od Waldemara Matušky, Vlasty Buriana, Boženy Němcové, nebo Karla Hynka Máchy. Celé dopoledne jsme strávili na Vyšehradě. Pak byl čas se jet naobědvat na Václavské náměstí, kde jsme prošli i několik obchodů. Lekli jsme se ale, co se děje, jelikož se nad námi vznášela helikoptéra a okolo nás několik policejních aut. Rychle jsme se dostali na Staroměstské náměstí, kde jsme nemohli uvěřit svým očím. Parta radikálů obklíčených policisty se vydala na svou cestu. Uff... uprchli jsme bez zranění dlažební kostkou, nebo skleněnou lahví. Krátce po patnácté hodině byl čas odjet domů. Byl velice vydařený koncert, ale i sraz s kamarády. Doufám, že ne poslední.

Vašek Mock, 8.A

